

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. S. G.**, bývajúceho v Z., v dovolacom konaní zastúpeného Mgr. Danou Žlnkovou, advokátkou so sídlom vo Veľkom Krtíši, Komenského 5, proti žalovanému **P. Z.**, bývajúcemu vo V., za účasti **Allianz – Slovenskej poisťovne, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, ako vedľajšej účastníčky na strane žalovaného, **o náhradu škody na zdraví**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 6 C 89/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. mája 2012 sp. zn. 16 Co 1/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na odvolanie žalobcu označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 20. októbra 2011 č. k. 6 C 89/2004-620 v odvolaní napadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku a o súvisiacom výroku o náhrade trov konania. Zároveň rozhodol, že žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový súd správne právne odôvodnil, prečo návrhu vyhovel len čiastočne a z akých skutočností vychádzal, keď dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú dané dôvody pre mimoriadne zvýšenie tak náhrady za bolesť, ako aj náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 219 ods. 1 a 2 vyhl. č. 32/1965 Zb. S dôvodmi prvostupňového rozhodnutia sa stotožnil, v podrobnostiach na ne odkázal, pričom na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu

doplnil ďalšie dôvody, ktorými okrem iného reagoval na námietky žalobcu uplatnené v odvolaní.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca, ktoré bolo neskôr doplnené jeho právnou zástupkyňou. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci oboma súdmi a tzv. inou vadou konania v zmysle ustanovení § 241 ods. 2 písm. b/ a c/.

Vedľajšia účastníčka na strane žalovaného vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým príпустnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je príпустné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky príпустnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 238 O. s. p.

Príпустnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil príпустnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal príпустnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je príпустné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci

sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení, pričom ani sám žalobca ich v dovolaní nenamietal.

Dovolateľom namietané vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávne právne posúdenie veci, sú síce dovolacími dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p., ktoré však možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, no samotný tieto dôvody prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému, ani vedľajšej účastníčke v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. októbra 2012

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová